

Mini-docu: Hoe een mediastorm over Molenbeek trok (en de stilte erop volgde)

Auteur Jos De Putter

Opeens was Molenbeek wereldnieuws. Daags na de aanslagen van 13 november in Parijs bleken meerdere daders met de Brusselse deelgemeente te maken te hebben. De media presenteerden de plek als 'een lopende band voor terroristen.' De Belgische regisseur Peter Krüger woont om de hoek en maakte een filmische bespiegeling over beeldvorming en werkelijkheid in Molenbeek tijdens en na de 'lockdown.'

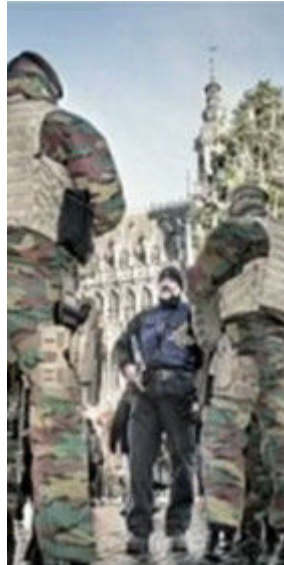
Wanneer we terugkijken op 2015 herinneren we ons een jaar dat het terrorisme in West-Europese steden tot bij de voordeur bracht. Na *Charlie Hebdo* volgde een aanslag in een supermarkt in januari en een schietpartij in een cultureel centrum in Kopenhagen een maand later. Bij de Parijse aanslagen van 13 november vielen 130 doden en ruim 350 gewonden.

Al snel kwam de Brusselse deelgemeente Molenbeek - drie vierkante kilometer, 90.000 inwoners - in beeld als 'jihadistische broedplaats'. De broers Ibrahim en Salah Abdeslam die in Parijs hadden vermoord, kwamen er vandaan - evenals vermoedelijke opdrachtgevers aan wie de daders de bewuste avond sms-berichten hadden gestuurd.

Speciale eenheden van de politie kamden de buurt uit, vielen huizen binnen, voerden arrestanten af. Bewoners van de wijk konden de straat niet op, scholen, winkels en metrostations bleven dicht. Honderden vertegenwoordigers van internationale media deden verslag; Molenbeek werd al snel gelabeld als 'een lopende band voor terroristen.' Tot en met de voorlaatste dag van het jaar werden verdachten of vrienden van verdachten gearresteerd.

Dit alles speelde zich af om de hoek van de woning van de Belgische filmregisseur en filosoof Peter Krüger. Hij leek mij de uitgelezen persoon voor een filmische bespiegeling op het beeld van Molenbeek dat de rest van de wereld kreeg voorgeschoteld en de werkelijkheid van alledag. Peter filmde de eigenaardige rituelen van een horde journalisten geconfronteerd met het 'niets,' de paradoxen van de openbare orde en informatie en vooral: de straten en de stilte van Molenbeek nadat de nieuwsploegen weer waren vertrokken. Hij vraagt zich af wat we te zien hebben gekregen en zoekt naar beelden achter de werkelijkheid van de media.

Het resultaat is een prachtige videobrief waarin beelden van de buurt, verklaringen van betrokkenen en overpeinzingen van kunstenaars en filosofen, niet in de laatste plaats van de maker zelf, samenkomen in *De Stilte van Molenbeek* - een portret van een kleine Belgische gemeente die plotsklaps tot het centrum van terrorisme werd verklaard.

Kijktip: Zo maak je van een drukke Brusselse winkelstraat een spookstad in de ban van terrorisme

Hoe aanslagen en de nasleep ervan in beeld worden gebracht door media, bepaalt in sterke mate hoe we over terrorisme denken. Ik trof de afgelopen dagen veel interessante media-analyses aan over de beeldvorming rondom Parijs. De meest interessante inzichten die ik aantrof deel ik graag. Plus: een ontvullend filmpje van een fotograaf, op zoek naar dreiging in de straten van Brussel.

Lees hier deze aanbeveling van Rob Wijnberg

Ode aan Parijs

Mijn hart bloedt voor Parijs. Voor de doden en hun geliefden, hun familie, hun vrienden, hun collega's. Mijn hart bloedt voor dit moment in de geschiedenis waarop mensen zo kunnen ontsporen.

Lees hier de ode van David Van Reybrouck terug

Elf lessen van Beatrice de Graaf, de hoogleraar die Nederland de weg wijst na Parijs

Het was de vraag waar iedereen vorige week een antwoord op zocht: hoe bestrijden we terrorisme nu het best? In de mist na de aanslagenweek was één expert een baken van helderheid: Beatrice de Graaf. In een interview deelt ze een aantal lessen. 'Welke boodschap staat er nu echt op die bommen geschreven?'

Lees het interview van Maurits Martijn hier terug